քարոզեալ: Eſt tempus præteritum modi infinitivi activæ vocis à verbo infinitivo քարոզել prædicare, originem ſuam ducit à vocabulo ſyriaco ܟܪܘܙ Karuz, Latinè Præco, concionator, et Concio.

մարդկան զփրկութիւն: մարդկան Eſt dativus pluralis à nomine ſubſtantivo մարդ Homo, hoc nomen in numero ſingulari regulare exiſtit, in plurali verò jrregulare. զփրկութիւն eſt accuſativus ſingularis numeri, quem efficit articulus, ſeu præfixum զ. Sic æ.g. credimus Predicâſſe hominibus ſalutem: dicitur autem, tunc Prædicâſſe Chriſtum hominibus, quando jnitium fecit ſignorum, atque doctrinæ ſuæ, quâ omnem reduxit prædam ab jllo captivante /: Tentatore ſcilicet Satana :/ Jta Gregorius Narekenſis.